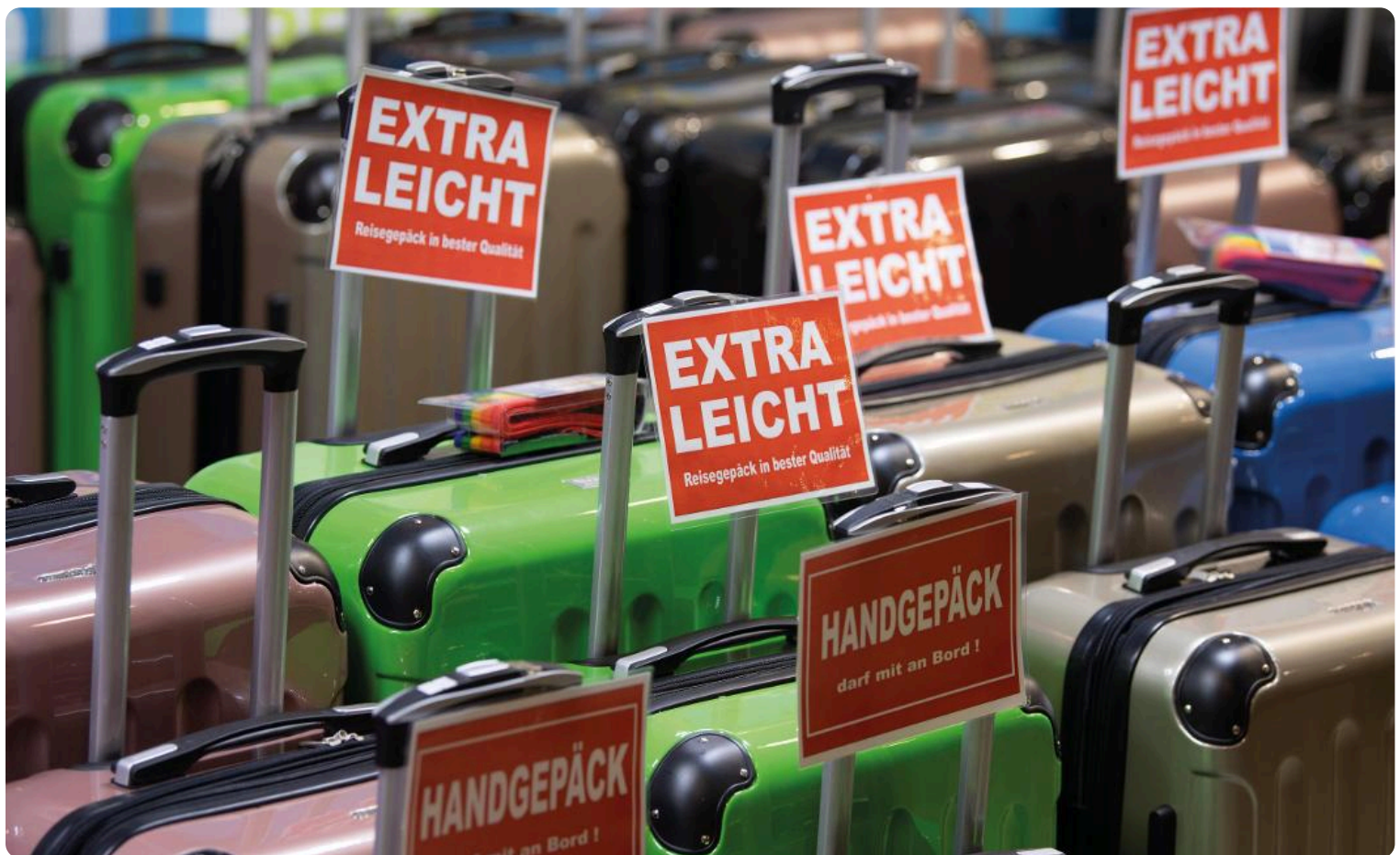

Waarom reizigers en vliegmaatschappij worstelen met handbagage

Als was hij David die Goliath had gevloerd. Een Spaanse reiziger werd onlangs bejubeld en gefilmd door zijn medepassagiers, nadat hij de wieltjes van zijn koffer had geslagen om de handbagage toch maar mee aan boord te kunnen nemen van zijn Ryanair-vlucht, en een toeslag te vermijden. Zwaaiend met de verminkte koffer vierde hij zijn overwinning op de Ierse maatschappij, die passagiers met goedkope tickets lokt maar voor ieder extra doet betalen.

Minder doortastend maar vaak even vastberaden zijn de passagiers die weleens misprijzend *gate lice* worden genoemd: reizigers die ruim voor het boarden voor de gate staan te dringen. Niet omdat ze vrezen hun toegewezen plaats te verliezen, wel omdat ze als eerste hun handbagage in het compartiment willen proppen. Waarna ze rustig kunnen aanschouwen hoe de laatkomers koortsachtig langs elkaar moeten schuren in het nauwe gangpad en al hun tetriskaardigheden aanwenden om een plaatsje in het rek te bemachtigen. Voor de allerlaatsten is het dan vaak al te laat. Zij moeten lijdzaam toezien hoe hun handbagage alsnog naar het ruim wordt gebannen.

Het hele proces kan volgens Henry Hartevelde, analist van de Atmosphere Research Group, vergeleken worden met de Hongerspelen, zei hij onlangs op de Canadese openbare omroep CBC. Dat iedere maatschappij daarbij haar eigen regels over handbagage en de afmetingen ervan mag maken, maakt het alleen maar verwarrender en stressender. Eind vorig jaar nog schaarde het Europees Parlement zich achter een resolutie om die regels te harmoniseren. En vorige week nog gaf Spanje vier lagekostenvliegers een boete omdat ze (onder meer) toeslagen aanrekenen voor handbagage.

Maar al de verwarring en stress hebben niet kunnen verhinderen dat vliegtuigreizigers steeds meer handbagage mee aan boord nemen. Vloog in 2009 nog 6,2 procent van de reizigers zonder handbagage, dan was dat in 2022 nog maar 3,3 procent, blijkt uit cijfers van Easa. Dat mag ook niet verbazen, zegt luchtvaarteconoom Wouter Dewulf (UAntwerpen). “De opkomst van lowcostspelers maakte een eind aan gratis ruimbagage. Steeds meer traditionele maatschappijen splitsen hun tarieven op, waarbij passagiers boven op de ticketprijs moeten betalen om bagage mee te nemen of een plaats te kiezen.” Reizigers proberen zo veel mogelijk in hun handbagage te proppen. Die is beperkt in grootte en gewicht, maar blijft vaak nog gratis.

Ook de angst om een koffer te verliezen speelt reizigers parten, terwijl die kans relatief klein is. Van de meer dan vier miljard bagagestukken die jaarlijks meevliegen, komt 99,57 procent tijdig aan bij hun eigenaar, becijferde de luchtvaartorganisatie IATA. Maar dat gemiddelde verbergt dat er nootore plekken zijn om bagage te verliezen, zoals de luchthavens van Frankfurt of Parijs, waar veel overstappen gebeuren. Bovendien kampen veel bagageafhandelaars nog steeds met personeelstekorten, zegt Dewulf.

En natuurlijk wil je als reiziger zo weinig mogelijk tijd verliezen. Wachten aan de bagageband is misschien wel de stresserendste bezigheid op een luchthaven, bleek uit een kleinschalige bevraging van het bedrijf Priority Pass.

Passagiers extra laten betalen om bagage in te checken leverde de luchtvaartmaatschappijen vorig jaar 33,3 miljard dollar (4,1 procent van hun omzet) op, becijferde IdeaWorks. Maar omdat ze hen tegelijk aansporen om zo veel mogelijk handbagage mee aan boord te nemen, bezorgt het hen ook hoofdbrekens. Zeker nu vliegtuigen steeds voller zitten bemoeilijkt een teveel aan handbagage het boardingproces, en kan dat mee tot vertraging en minder gelukkige passagiers leiden.

“Handbagage is altijd een uitdaging”, gaf ook Brussels Airlines-ceo Dorothea von Boxberg toe. Daarom kunnen passagiers hun handbagage gratis inchecken, en heeft Brussels Airlines in nieuwe toestellen geïnvesteerd, met grotere bagagerekken waarin koffers rechtop kunnen staan. “Maar als we daardoor nog meer handbagage meenemen, dreigt dat ook de druk op andere flessenhalzen, zoals de veiligheidscontrole, te verhogen”, zegt Dewulf. “En de afgelopen zomers hebben we gezien dat ze ook daar niet overbemand zijn.”

[Korneel Delbeke](#)